

Collegial = Tidende

for

Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

Nr. 16. Den 20 April 1799.

Blandede Efterretninger.

Da der, i Anledning af den ved Trykken bekendtgjorte Ansøgning fra Island, om en fri Handel sammesteds m. v., ere udfomne adskillige Skrifter baade for og imod Ansøgningens Indhold, saa have Collegial = Tidendens Udgivere troet, at det vilde være Læserne kjær, her at erholde Underretning om denne Sags Udfald; saa meget mere formode vi dette, som vi sikkert tør antage, at den islandske Handel i den senere Tid har, i Danmark, Norge og Hertugdømmet, tildraget sig megen Opmærksomhed og isyfselsat mange af disse Staters Handlende og Søfarende, for hvilke det maa være vigtigt at erholde al mulig Oplysning i denne Sag. Paa Grund heraf meddeles her den paa fornævnte Ansøgning igjennem Kancelliet af Kongen af Island bekendtgjorte kongelige Resolution, som findes indført i den til det danske Cancellie nu indsendte islandske Laugtingsbog for Aaret 1798.

Br

Vi Christian den Syvende ic. gjøre vitterligt: ligesom Vi, ikke mindre, end Vore høilovlige Forsædte, Konger i Danmark og Norge, have til alle Tider baa-
ret landsfaderlig Omhu for Vore Kjære og troe Undersaatter paa Vort Land Island, og ved de kraftigste Midler, endog med betydelige Bekostninger, og Opoffrelse af Stas-
tens Indtægter, søgt at fremme deres Vel, saa have Vi og til den Ende altid med Opmærksomhed anført disse Vore Undersaatters Besværinger, og for saavidt samme ere befundne grundede, raadet Bod paa de indklagede Mangler. I samme Hensigt have Vi ladet Os udføreligen foredrage de fra førnævnte Vort Land Island sidst indkomne Klager, nemlig fra Østre og Nordre-Amtet under 29 April s. A., fra Vester-Amtet under 30 August og fra Sønder-Amtet under 6 Decbr. s. A., alle Ord til andet eenslydende; derforuden er fra Vester-Amtet endnu paa samme Tid indsendt en anden af ældre Dato, og noget forskjellig Indhold. Samtlige Klager med de paa samme grundede Ansøgninger ere ledsagede med vedkommende Amtmænds Erklæringer og Anbefalinger, undtagen den fra det søndre Amt, som Vort Stiftamtmand Stephenssen har fundet betænkelig at anbefale, men derimod henholdt sig til een af ham, under 15 Septbr. 1795 og 29 Febr. s. A. til Vort Renteskammer indsendt Beretning over adskillige, fra Embedsmænd og andre til ham indkomne Besværinger. Alle disse Klager indeholde ene og alene Besværinger over den

hærværende Handel i Island, som Vi i Mæret 1787 af
 otkroieret og monopolist, som den før var, have gjort
 saa fri, at alle Vore Undersaatter, saavel i Vort Land
 Island, som i Vore øvrige Lande og Stater, deri kunne
 tage Deel, alt i den Hensigt: at de Næringskilder, som
 Islands naturlige Beskaffenhed frembyder, kunne med
 mere Virksomhed, end hidindtil, benyttes til at udbrede
 Velstand iblandt Indbyggerne, i Forbindelse med Vore
 Staters Gavn i det Hele. De forberørte fra Stiftamt-
 manden til Vort Rentekammer indsendte Besværinger
 bestaae i følgende Poster:

- 1) At de Handlende sætte utaalelige ringe Priser paa
 Landets Vare, hvor upaaklagelige samme end ere, og
 derimod umaadeligen høie, fremfor nogensinde tilforn,
 paa deres egne, hvor flette de end ere.
- 2) At en stor Deel af de indførte Vare have været be-
 dærvede eller uduelige.
- 3) At der er største Mangel paa Nødvendigheds-Vare:
 Meel, Jern, Tømmer og Lodliner.
- 4) At Penge enten aldeles ikke have været at bekomme
 hos de Handlende for Landets Produkter eller og itkun
 imod høi Lage, hvorimod
- 5) Indbyggerne for deres gode Vare paanødes Bræn-
 deviin, Tobak og andre Overdaadigheds-Vare.
- 6) At den islandske Fisk vrages af de Handlende, naar
 den ikke er saa vægtig, som disse foreskrive.
- 7) At Indbyggerne fornærmes med Maal og Vægt.

I de ovenbenævnte, fra alle 3 Amtet indsendte, eenslydende Klager, karakteriseres den nærværende Handel som ufri, afmægtig, udtærende og uudstaaelig; under disse almindelige Benævnelser er et vidtløstigt Klageskrift sammensat, hvis væsentlige Indhold kan i alt henføres til de nysnævnte Anke-Poster. I øvrigt ere de Besværligheder, som der gøres imod de Handlende, fremsatte med lidenskabelig Hæftighed og Bitterhed; tilmed have Klagerne haft den Dristighed, at lade deres Skrift trykke, af den yttrede Bevæggrund: at de alene ved dette Middel kunne forvisse sig om, at deres Anliggende maatte komme til Bort fuldstændige Kundskab. Bort billige Følelse af Misnoie over denne Fremgangsmaade forøgedes ved at see samtlige Klager underskrevne af Bore civile og geistlige Embedsmænd, nemlig Syselmænd og Provster, hvis Pligt det var, at tilrette vise den ensfoldige Almue, og, om den fandtes at have grundede Besværligheder, da at vejlede den til at andrage samme med Sammelighed: da derimod dette Skrift, som er forfattet i Østre og Nordre-Amtet, i ligelystende Afskrifter, derfra udstyret og i de øvrige Amtet efterskrevet, bærer i denne Censformighed kjendelig Præg af en overlagt Plan, hvis Udsald man troede at forfikkre sig ved de Deeltagendes Mængde. Uagtet alt det Uregelmæssige og Anstødelige i Klagernes Form, har Gjenstanden dog været Os saa vigtig, at Vi paa det Omhyggeligste have undersøgt enhver Ankepost, samt noie overveiet

veiet hvad der er ansøgt eller foreslaaet, som Midler til at raade Bod paa de angivne Mangler, og som bestaae i følgende:

- 1) At en uindskrænket fri Handel med alle fremmede Nationer maatte bevilges Islands Indbyggere, samt Understøttelse til selv at føre activ Handel.
- 2) En Kommissions Nedsættelse enten i Island eller Kjøbenhavn, der skulde bestaae af Embedsmænd, som Landet selv valgte, til at overveie dets Anliggender.
- 3) En offentlig Underretning om Islands egne offentlige Kassers Beskaffenhed.

Saa vel over Klagerne, som de ansøgte Bevillinger og Foranstaltninger, meddele Vi herved Vor allernaadigste Resolution saaledes: hvad angaaer den 1ste Klagepost, nemlig: at de Handlende sætte for ringe Priser paa islandske Varer, og for høie paa dem, der indføres, da er det, som her andrages, deels som Gjærnings-Sag ei aldeles rigtigt, deels er det imod en Frihandels Natur, at Varenes Priser kunne ved Tvang enten forhøies eller nedsættes.

I de til Os fra Island indkomne officielle Indberetninger er det oplyst og erkjendt, at fra Frihandelens Begyndelse og til 1793 Aars Udgang har Handelen været bedre for Landet end nogensinde forhen. Her have da det fuldeste Beviis paa Klagernes Ugrund lige indtil den Tidspunkt. Den ogsaa i de siden forløbne Aar betydeligen forøgede Folkemængde er Os den visseste For-

gen for, at Handelen, endskjøndt den i disse sidste Ti-
der, formedelst indtrufne Omstændigheder, kan have væ-
ret trykkende for Landets Indbyggere, dog ikke kan have
været saa ødelæggende, som i Klagerne er foregivet. De
uhørte Priser, de islandske Varer bleve indtil Aaret 1793
ved en stor Concurrence af Handlende opdrevne til i Is-
land, nemlig nogle og tyve, ja henved tredive Rixdaler
for et Skippund Fisk, have siden haft usordeelagtige Føl-
ger for Landet, da de Handlende, formedelst de island-
ske Produkters pludselige Fald i Priserne paa alle Han-
dels-Pladser, lede føleligt Tab paa de Vare, de dyre
havde indkjøbt, hvorved adskillige af dem sandt sig for-
anledigede til for det første at indstille, eller dog at ind-
frænte deres Handel paa Island. I øvrigt ville Vi,
i Henseende til Klagerens saavel 1ste Post over Priserne,
som 2den Post over Indførsels-Varenes flette Beskaf-
senhed, have de Klagende henvist til, hvad Vi i Vor
Forordning om Frihandelen af 13 Juni 1787 Kap. 2.
§ 14 have tilkjendegivet, nemlig: "At efter en Frihan-
dels Natur ingen almindelig Klage over flette Vare
"eller høie Priser kan finde Sted." Dette maa og gjælde
om den 6te Post, hvor der klages over at islandske Vare
vrages. Endog for Landets eget Vel er det magtpaa-
liggende, at ingen andre, end gode Kjøbmandsvare ud-
føres; thi derved alene kan Produkternes Værd og Søg-
ning paa fremmede Handels-Pladser opretholdes.

Ligesaa ugrundet finde Vi Klagen i 5te Post over, at Iindbyggerne paanødes Brændeviin, Tobak og andet Overdaadigheds Kram, da ingen kan nødes til at imodtage, hvad han ikke skjøtter om. Overalt vilde det være forgjæves ved Love at fastsætte Regler, eller Grændser for hvad i disse Poster paaklages.

I Henseende til den i 4de Post paaklagede Mangel paa Penge hos Kjøbmændene, kunne Vi heller intet videre foranstalte, end advare de Handlende, at enhver for sin egen Fordeels Skyld, forsyner sig med en til hans Handel passende Pengesum; thi heri at foreskrive Regler, og tillade Inquisitioner om sammes Efterlevelse, vilde ikkun foranledige Bexationer, eller dog Klage derover, og blive et skadeligt Tvangsbaand paa Handelen. Ellers maa anmærkes, for saavidt denne Klage er almindelig, at saafremt den, som Gjærnings-Sag, er rigtig, er den et uomstødeligt Beviis paa, at Handelen er til Islands Fordeel, da Landets Iindbyggere, dersom de tabte i Handelen, ikke kunde faae Penge tilgode hos Kjøbmændene, men disse maatte, uden at medbringe rede Penge, kunne betale, hvad de til en eller anden af Iindbyggerne bleve skyldige, med hvad de hos andre fik tilgode, og endda kunne føre Overskud af Penge med sig fra Island, istedet for det nu forbres af dem som Pligt, at de bør bringe Penge til Landet. At Kjøbmændene ei ville tilstaae Islænderne for deres Vare saa høie Priser i rede Penge, som naar disse modtage Iindsørses-Vare

i Betaling, er og en Sag, som ei kan blive Gjenstand for Tvangs-Love, da Handelen er fri, hvoraf følger, at Prisen paa Vare, saavel imod Vare, som imod Penge, alene kan bestemmes ved Forening imellem Parterne. Agiotage, være sig imellem Banko-Sedler, for saavidt de i Island ere authoriserede, og klingende Mynt, eller imellem forskjellige Mynt-Sorter, er utilladelig, da ingen af vore Undersaatter maa vrage Bor Mynt, eller udgive eller imodtage den til andet Værd, end Vi derpaa have sat. Men naar herimod skulde handles, maa Sagen i ethvert Tilfælde for vedkommende Ret orddeles.

De i 7de Post ommældte Klager over Forurettelser med Maaal og Vægt, maae, om de ere grundede, falde tilbage paa Sysselmændenes eget Ansvar, hvilke Vi i Bor Forordning af 18 Juni 1784 have paalagt, som Embeds-Pligt, at have Indseende med Maaal og Vægt, og uden Forhaling at forhjælpe enhver, som dermed fornærmes, til at nyde sin Ret. Dog have Vi, i Anledning af hvad Os i Klagen er foredraget, ladet de Handlende tilholde, herefter at imodtage indtil 10 Lpd. at veies paa een Gang, ligesaa og uvægerligen at lade veie, naar forlanges, Meel i Sustagier.

At der kan have været Mangel paa Tømmer og Jern, eller at dog disse Vare ikke have været at erholde uden til meget høie Priser, hvorover der i 3die Post klages, har en naturlig Grund, deels i de høie Fragter, deels, hvad Jernet angaaer, i de u høie Priser, hvor-

hvortil samme allevegne er steget, og Vi ere underrettede om, at ikke ubetydelige Quantiteter af begge Slags skal i dette Aar være oversendte. Priserne paa Meel og Kornvare, som paaflages, kunne, hvor høie de end have været i Island, ikke siges at have været der forholdsviis høiere end alle andre Steder, saavel i Bore Riger, som i fremmede Lande. Under de siden forandrede Omstændigheder holde Vi Os forvissede om, at al Anledning til Klage herover, maa allerede i Aar være forsvunden. Til at afhjælpe Mangel paa Lodliner, hvorover der og klages, ansee Vi ingen videre Foranstaltning nødvendig, end derom at lade de Handlende advare, da det og maa være dem magtpaaliggende, at Islands Indbyggere forsynes med en for Fiskeriet saa uundværlig Artikel.

Den uindskrænkede Handel med alle fremmede Nationer, som er ansøgt, finde Vi ligesaalidet nu, som i Aaret 1787, da Handelen blev frigivet, at kunne bevilges, da de samme Grunde, som den Tid fraraadede Sagen, endnu have Sted, ligesom det heller ikke kunde skee uden at fornærme de Handlende af Bore egne Undersaatter, som Vi have tilsagt Udgang til denne Handel i 20 Aar med Fremmedes Udelukkelse, og som i Tillid til dette Bort kongelige Ord have indrettet deres Handels-Anlæg. Heller ikke kunne Vi herester meer, end hidindtil, tillade en direkt Handel fra Island paa fremmede Steder uden med den i Handels-Forordningens

gens Kap. 2. §. 1., indeholdte Betingelse, at den islandske Aflader er associeret med et bekjendt Handels-
huus i en af Bore Kjøbstæder uden for Island; men,
for at opmuntre Landets Børn til at tage Deel i Aktiv-
Handel, have Vi forundt saa mange indfødte Islændere,
som derom have mældt sig, Understøttelse af Realisa-
tions-Fonden til Handels Anlæg. Vel er Os foreslaaet,
som det virksomste Middel til at forfætte Island en Ak-
tiv-Handel, at tage en Fond af Kollekt-Pengene til et
Handels-Selskabs Indretning, som skulde deles i Aktier
og hvori enhver Islænder (Stiftamtmand og Amtmæn-
dene undtagne) kunde interessere; men dette Forslag
kunde Vi ei give Bisald, da Erfaring har lært, at saa-
danne Handels-Selskaber aldrig har kunnet bestaae, en-
dog naar de have været understøttede med monopoliske
Privilegier. Hertil kommer den Betragtning, at denne
Kompagni-Handel, som skulde drives ved Siden af de
Privates i det Hiemed: at opretholde Prisen paa island-
ske Vare og nedtvinge den paa Fremmede, naar samme
syntes at stige formeget, maatte befrygtes snart at ville
fordrive Endeel af disse Handlende fra Landet, hvoraf
Følgerne ikke kunne beregnes. Men for efter Muelig-
hed at betrygge den nordre Deel af Landet for Mangel,
som den snarest er udsat for, da den grønlandiske Driv-
tis ofte langt ud paa Sommeren gjør denne Kyst utilgæn-
gelig, ville Vi forunde et rentefrit Laan til de Hand-
lende, som paa Handelsstæderne Høffjords-Kjøbstad,

og Udligger-Stæderne: Husevig, Høssaas og Skagefjord i nordre Amtet, samt Keyfessjord Udligger Sted i østre Amtet, ville holde bestandigt Oplag af Nødvendigheds-Bare, i Forhold til Oplagets Størrelse og imod Hypothek i samme. Den ansøgte Kommission kan, som unødvendig, ikke bevilges. Islands Larv trænger ikke til Talsmand hos Os. Den Underretning, som er begjert om Islands saakaldte offentlige Kassers Tilstand, som ere Meelbødernes og Kollekt-Pengenes Beløb med de oplagte Renter, have Vi befalet at meddeles Vor Stiftamtmand og Vore Amtmænd i Island. De Syselmænd og Provster paa Vort Land Island, som have underskrevet de i Landets Navn til Os indgivne Klageskrifter, og ikke siden frasaldet samme, befale Vi herved at tilkjendegives Vor Mishag med deres Forhold, og advares ikke østere at lade sig finde i samme Brøde, med mindre de ville paadrage sig fortjent Undgjældelse. I øvrigt ville Vi have Vore Syselmænd indskærpet med mere Nøjagtighed, end hidindtil er skeet, at efterkomme Handels-Forordningens 1ste Kap. §. 12. og 2 Kap. §. 13. i Henseende til Cargaison-Listers og Beholdnings-Forretningers Optagelse og betimelige Indsendelse, hvorhos Vi og herved befale, at de herefter tillige indsende Priis-Conranter over saavel Cargaison som Retour-Barene. Amtmanden over nordre og østre Amtet Thorarensen, som Vi befinde at have havt største Deel og Skyld i denne ubehagelige Sag, have Vi

umide

umiddelbar tilkjendegivet Vor største Mishag med hans utilbørlige Forhold. Amtmanden over Vester-Amtet, Ribe, kunne Vi, i Betragtning af, at han, som nyligen ankommen til Landet, ikke endnu kan have samlet de fornødne lokale Kundskaber, vel undskyldte i, at have givet den fra dette Amt indsendte Klage sit Medhold, men ikke deri, at have anbefalet et i den Skikkelse og saadanne Udtryk forfattet Skrift.

Derimod have Vi med Tilfredshed erfaret, at Vor Stiftamtmand Stephensen, langt fra at bisalde det ham til Befordring tilsendte Klageskrift, har nægtet samme sin Anbefaling, fravaadet dets Afsendelse og Betjendtgjørelse ved Trykken, og formaaet Embedsmændene i det ham betroede Sønder-Amt at frasaalde Klagen og tilbagefalde deres Underskrifter. Retteligen har han indseet og anmærket: at de imod de Handlende brugte alt for bitre Udtryk ikkun ville tjene til at opirre Gemytterne og forårsage uendelige Stridigheder; han har og erkjendt, at Handel med Fremmede ikke for Tiden kunde være Landet til Gavn, eller, uden at fornærme de Handlende af Vore Undersaatter, imod Handels-Forordningen, bevilges, og at den foreslagne ny Kommission vilde være upasselig og unyttig. Med hvilket Vor Stiftamtmands pligtmæssige Embeds-Forhold i denne Sag, Vi herved ville have ham Vort Velbehag allernaadigst tilkjendegivet.

Endeligen ville Vi bringe Amternes Øvrigheder, og alle andre Vore Embedsmænd i Island, Handels-For-

ord.

ordningens Kap. 2 § 22 i Erindring, og herved ind-
 skjærpe dem de dem i samme paalagte Pligter, efter
 Muelighed at være de Handlende behjælpelige, samt ved
 fornuftige og billige Forestillinger at søge at tilbagebrin-
 ge, og underholde Enighed og god Forstaaelse imellem
 disse og Landets Indbyggere, hvorpaa deres alles For-
 deel og Vel saa meget berøer. Denne Vor allernaadig-
 ste Resolution befale Vi at oversættes i det islandske
 Sprog og Oversættelsen at trykkes; derefter skal samme
 paa næste Alting offentlig læses og indføres i Altings-
 bogen, saavel i det danske som islandske Sprog, ligesom
 og bekjendtgjøres paa Mandtals-Tingene, og trykte Ex-
 emplarer uddeles til Reppstyrerne. Saa bør og eet Ex-
 emplar af den islandske Oversættelse indsendes til Vort
 Rentekammer, tilligemed Beretning om, at den besla-
 de Bekjendtgjørelse er fuldbgyrdet. Givet i Vores konge-
 lige Residentsstad Kjøbenhavn, den 29 Sept. 1797.

Under Vores Kongelige Haand og Segl.

Christian Rex.

(L. S.)

Reventlow.

J. Hoe.

Wormskjold.

Gundelach.

I Anledning af en til Cancelliet indkommen Fore-
 spørgsel: om Flyttedagens Udsættelse til 10 Mai første
 kommende er indskrænket til Hovedstaden, eller tillige
 gjælt

gjælder for Landet? har bemæltte Kollegium under 13 April tilskrevet Amtmanden over Kjøbenhavns Amt, at fornævnte Flyttedags Udsættelse er kun for Kjøbenhavn.

Da Hs. Majestæt havde fundet for godt, at der skulde oprettes et Museum for Naturvidenskabernes til offentlig Brug og Nytte, befalede Allerhøiſtsamme, under 22 Mai 1796, Hs. Durchlægtighed Hertugen af Augustenborg, samt Greverne Schimmelman og Christian Reventſlov, at ſammentræde i en Kommiſſion, ſom blev bemyndiget til:

- a) at beſtemme dette Inſtituts Hoved-Stæde;
- b) at angive de Samlinger til Naturvidenskaben, ſom allerede haveſ, og i Fremtiden kunne benyttes af dette Inſtitut;
- c) at foreſlaae de kongelige eller offentlige Bygninger og Værelſer, ſom kunne bruges til derudi at opſtille og bevare Samlingerne;
- d) at underſøge hvilke reglementeerte Fonds til Opſynet over Natural- og Kunſt-Samlinger, og deres Udvidelſe nu allerede ere anviiſte og for Fremtiden vedvarende kunde beſtemmes til benævnte Natural-Museum;
- e) at foreſlaae Lemmerne til en Kommiſſion af ſagkyndige Perſoner, ſom udværges for nærmere at underſøge og fremlægge en Plan til Indretningen af et Natural-Museum, i Overeenſtemmeſe med de Midler, ſom

som dertil kunne anvendes, og med Hensyn til det Nøiemed, som derved tilsigtes.

Efter denne Kommissions nu indkomne Forslag, ere Oberhofmarschal Hauch og Professor P. C. Abildgaard under 17 dennes, tillagte Ordre, til at indtræde som Medlemmer af samme, og den sidste tillige at være Kommissionens Secretar.

Pedige Embeder.

Under det danske Cancellie: Høugs Sognefald i Bergens Stift, 319 Rdlr.; Sognefaldet til Præbøden, Børseschogn og Svorkmoe i Trondhjems Stift, 500 Rdlr.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 12 April er Professor K. L. Rahbek, efter Ansøgning, entlediget fra det ham betroede Embed ved Kjøbenhavns Universitet. Den 17 næstefter er hidtil værende første residerende Kapellan til St. Nicolai Menighed i Kjøbenhavn, P. Saxtorph, beffikket til Sognepræst for bemældte Menighed; den residerende Kapellan til Simmestad, Hvilsom og Hvam i Viborg Stift, M. H. Lemvig, ligesaa til Sognepræst for Ulstrup og Gunderstad Menigheder i samme Stift, og i hans Sted Personel-Kapellan H. S. Schouboe; Læreren ved Kjøbilde latinske Skole, J. Saxtorph,

til

til Lærer ved Skoleholder-Seminariet paa Blaagaard;
Kand. Jur. N. C. Thygesen til Vice-Landsdommer i
Sjælland og Moen; Exam. Jur. N. Vassesen til By-
foged i Ribe og Herredsfoged i Hornum og Fleskum
Herreder.

Under Generalitetet: Den 12 April er Pre-
mier-Lieutenanterne v. Heiss og v. Storm af det smaa-
lehniske Dragon-Regiment benaadede med Ritmesters,
v. Kuur af vesterlehniske Infanteri-Regiment med Kapi-
tains, og Kornetterne v. Medlenborg af Liv-Regimen-
tet Ryttene, v. Sehestedt, af hollsteenske Rytter-Regi-
ment, og Grev af Werel af svenske Regiment lette Dra-
goner med Sec. Lieutenants Karakter; ligeledes er den
til Kontrollor i Høyer udnævnt F. L. E. v. Perh benaa-
det med virkelig Krigs-Assessors Karakter; Garnisons-
Chirurgen paa Helgoland, Delanoy, efter Ansøgning
erholdt Niskeed. Ved den nordensjeldske Skiløber-Ba-
tallion er Sec. Lieutenant Rosenvinge, efter Ansøgning,
i Raade afskediget med Pension, og Fændrik à la suite
v. Bliir i hans Sted beskikket til Sec. Lieutenant. Ved
det tellenmarkske Infanteri-Regiment er Fændrik v. Ha-
modt beskikket til Sec. Lieutenant ved de Nationale, og
Fændrik à la suite v. Hornum til virtelig Fændrik. Fri-
Korporal v. Wajner af 1ste indiske Infanteri-Regiment
udnævnt til Fændrik ved det danske Liv-Regiment til
Føds.

Under General-ToldKammeret: Den 27
Marts er Told-Kontrolløren i Høyer, under Tønderns
Tollsted, J. G. Vinde, udnævnt til Told-Kontrollor i
Bevelsfærh, og F. L. E. v. Perh til Told-Kontrollor i
Høyer.

Under Admiralitetet: Den 5 April er Mal-
theser-Ridder og hidtil værende Stykjunter ved det køn-
gelige Artilleri-Korps, L. Herbert, tilladt at indgaae i
Sø-Staten som Second-Lieutenant med Wage, dog ind-
til videre uden Anciennitet.